

сръдства, възлиза на 559, въ които преподаватъ и обучаватъ 899 учители на всичко 34,432 ученици. Тъзи сведения се отнасятъ до 1910/1911 учебна година. Презъ следните две години до момента на Балканската война, горните числа съ увеличени още повече.

Сътвътните цифри общо за Царството съ следните:

Училища	5,400
Учители	13,461
Ученици	520,818

Отъ съпоставянето на горните данни излиза, че Ромъния взима отъ българските училища следните части:

Отъ училищата	10·4%
Отъ учениците	67 "
Отъ учениците	66 "

По отношение къмъ пространството на отстъжената територия, училищата, които пръминаватъ къмъ Ромъния, съ пропорционално повече, отколкото съответствува на тази територия, която, както видяхме, съставя 7·8% отъ общата територия на Царството.

Учителите и учениците, обаче, съ въ по-малка пропорция, нежели съответствуващата на тази част отъ територия. Това означава, че въ отстъжената на Ромъния територия училищата съ относително по-много, а учителите и учениците по-малко, отколкото съразмърно въ Царството. Това по отношение на пространството на територията. По отношение, обаче, на населението, тукъ съразмърната част на училищата, учителския персоналъ и учениците е по-голяма, нежели изобщо въ Царството. Така, процентътъ на отстъженото съ територията население, както видяхме въ предидната глава за населението, е 6·5% т. е. по-малъкъ, отколкото процентътъ на отстъжените училища (10·4%), учителския персоналъ (6·7%) и учениците (6·6%).

Следвателно, по отношение на грижата за образователното дъло въ страната, Царството загубва по-голяма ценност, отколкото съответствува на изгубеното население.

2. Народности и училища

Въ зависимост отъ източника на издържката и националната принадлежност, училищата въ отстъжената област се разпределятъ така:

	Брой	%
Български	269	48·1
Турски	251	44·9
Татарски	33	5·9
Арменски	3	0·5
Еврейски	1	0·2
Нѣмско-протестански	1	0·2
Липовански	1	0·2
Всичко	559	100·0

Отъ горните данни се вижда, че въ отстъжената територия най-много съ българските училища (народни и частни), после идатъ турските, на трето място стоятъ татарските, а следъ тяхъ арменските, еврейските, немските

и липованските. Въ същия редъ по численост вървятъ и съответните народности. Мнозинството, както знаемъ, отъ населението принадлежи на българския елементъ, после следватъ турците, татарите, арменците и пр. Циганите, които по численост съ повече отъ татарите, нѣматъ специални училища: те се обучаватъ въ турските училища преимуществено и отчасти въ българските, въ зависимост отъ това, дали съ мюхамедани или православни.

Въ зависимост отъ броя на жителите отъ всяка народност, относителната цифра на тъзи училища се движи между 1·4 и 2·9 на 1000 души жители, както показватъ следните данни:

Народности	Брой на жителите	Брой на училищата	На 1000 ж. се падатъ средно училища
Българи	139,267	269	1·9
Тури	106,568	251	2·4
Татари	11,718	33	2·9
Арmenци	1,784	3	1·7
Евреи	720	1	1·4

Пропорционално съ броя на населението най-много се явяватъ татарските училища, после идатъ турските, на трето място българските, следъ тяхъ арменските и еврейските. Турските и татарските училища се оказватъ повече, защото общо взето селищата, които населяватъ тъзи народности, съ по-малки, та районътъ на всъко училище сръдно се стъснява, и после заради туй, защото на много места тъзи народности се явяватъ въ малцинство между българите, а религиозните фанатизъмъ на това малцинство не допушта обучението въ православни училища. Отъ трета страна, българската държава прави твърде големи улеснения на малцинствата въобще и особено на мюхамеданските населния въ България, дето тъй се явяватъ въ компактни маси, за да поддържатъ свои училища съ обучение на свой матерен езикъ и свое въроучение.

Колкото за малочислеността на арменските, еврейските и пр. училища, то това се дължи преди всичко на твърде големата разпръснатост на тъзи населния, които твърде рядко образуватъ самостоятелни религиозни общини. Независимо отъ това, както арменците, тъй и евреите, въ повечето случаи предпочитатъ народните училища, дето обучението се води по-рационално, отколкото частните на респективните религиозни общини.

Учителскиятъ персоналъ въ горните категории училища се разпределя, както следва:

Училища	Учители	%	Сръдно учители на 1 училище
Български	561	62·4	2·1
Турски	290	32·3	1·2
Татарски	40	4·4	1·2
Арменски	5	0·6	1·7
Еврейски	1	0·1	1·0
Нѣмско-протестантски	1	0·1	1·0
Липовански	1	0·1	1·0
Всичко	899	100·0	1·6

Въ българските училища учителскиятъ персоналъ е и относително и абсолютно въ много по-голямъ брой, отколкото въ останалите